

[Arbejdsministeren]

strippermaskinen (koncentrationsoverskridelser op til 4 gange den hygiejniske grænseværdi).

Fejlen blev straks rettet, og efterfølgende målinger, allersenest 13. april 1983, har ikke vist overskridelse af grænseværdien.

Ved en vurdering af arbejdsmiljøet skal målingerne sættes i forhold til kendskab til arbejdsforholdene i øvrigt. Dette kendskab har tilsynskredsen i Aalborg, og direktoratet har derfor lagt vægt på kredsens vurdering i udtalelsen af sin opfattelse til brug for ministeriets besvarelse af spørgsmål 81 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

Direktoratet mener ikke på noget tidspunkt at have tilbageholdt oplysninger eller misinformeret ministeren, arbejdsmarkedsudvalget eller offentligheden.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 1148

Til *arbejdsministeren* (9/5 83) af:

Knud Lind (FP):

»Er det rimeligt og i overensstemmelse med intentionerne i jobskabelsesloven, at Vestsjællands arbejdsmarkedsnævn har anbefalet statsstøtte til genoprettelse af Korsør-Kielruten uden at undersøge, om støtten vil virke konkurrenceforvridende over for den eksisterende Gedser-Travemünderute med deraf følgende arbejdsløshed i Storstrøms amt?«

Begrundelse

Skibsruten Korsør-Kiel blev lukket af rederiet Stena Line, fordi ruten var urentabel. Tilladelsen fra arbejdsmarkedsnævnet i Vestsjælland vil være at kaste gode penge efter dårlige og samtidig virke stærkt konkurrenceforvridende over for den igangværende Gedser-Travemünderute.

Det er uheldigt, hvis jobskabelsesloven skal misbruges til at eksportere arbejdsløsheden fra det ene amt til det andet.

Arbejdsmarkedsnævnet i Vestsjælland burde have undersøgt forholdene i naboamtet eller brancheorganisationerne, inden man gav tilladelse; derfor bør sagen tages op på ny.

Besvarelse (20/5 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Efter § 15, stk. 2, i bekendtgørelsen om jobskabelse kan arbejdsmarkedsnævnet ikke godkende arbejder, der i væsentligt omfang reducerer efterspørgslen efter produkter og tjenesteydelser, der allerede produceres af eksisterende virksomheder.

I bekendtgørelsens § 16 er der foreskrevet en nærmere procedure for, hvorledes nævnet skal behandle det spørgsmål om konkurrenceforvridning, som er nævnt i § 15.

Proceduren i § 16, der i øvrigt også er fastlagt i loven, går nærmere ud på, at det er arbejdsmarkedsnævnet, der vurderer, om der er en risiko for en væsentlig konkurrenceforvridning i forhold til eksisterende virksomheder. Hvis nævnet finder, at der er en sådan risiko, skal nævnet indhente udtalelser fra berørte erhvervsorganisationer og eventuelt overlade sagen til landsarbejdsnævnet. Såvel arbejdsmarkedsnævnets som landsarbejdsnævnets afgørelser er endelige administrative afgørelser, som arbejdsministeriet ikke kan ændre. Kopi af bekendtgørelsens § 15 og § 16 vedlægges. (Ikke optrykt).

Denne procedure, der overlader et bredt skøn til nævnet, har været udførligt drøftet under folketingets behandling af lovforslaget. Jeg kan her henvise til arbejdsministerens svar på spørgsmål 6 (optrykt som bilag til besvarelsen af spm. nr. S 1175), hvoraf fremgår, at en eventuel efterfølgende indsigelse om konkurrenceforvridning ikke umiddelbart bør få konsekvenser for det arbejde, der er sat i gang i tillid til, at der er opnået en lovlig godkendelse. Men allerede efter 1 år vil nævnet få lejlighed til at vurdere, om den påståede konkurrenceforvridning bør have indflydelse på afgørelsen om en eventuel forlængelse.

Jeg forstår selv situationen således, at loven har gennemført en ordning, der viser stor tillid til arbejdsmarkedsnævnenes vurdering. Denne tillid baserer sig på den særlige sammensætning af nævnene med repræsentation af arbejdsmarkedets parter og kommuner og amtskommuner.

Loven har dog accepteret, at et nævn kan skønne forkert, og at dets afgørelse derfor kan betyde en uønsket konkurrenceforvridning, indtil nævnet efter 1 år igen får lejlighed til at se på sagen.